नरकेषु च सर्व्वेषु विचित्रा देहयातनाः। भवन्ति बहुशः कष्टाः पाणिपादसमुद्भवाः। शिवायतनपर्य्यन्ते शिवारामेषु कुत्रचित्। समुत्सृजन्ति ये पापाः पुरीषं मूत्रमेव वा। तेषां शिश्नं सवृषणं चूर्ण्यते लौहमुद्गरैः। सूचीभिरग्निवर्णाभिस्ततश्चापूर्य्यते पुनः। लोहदण्डश्च सुमहानग्निवर्णः सकण्टकः। आपोथ्यते गुदे तेषां यावन्मूर्द्ध्नि विनिर्गतः। ततः क्षारेण महता ताम्रेण त्रपुणा पुनः। द्रुतेनापूर्य्यते गाढं गुदं शिश्नञ्च देहिनाम्। मनः सर्व्वेन्द्रियाणाञ्च यस्मादुक्तं प्रवर्त्तकम्। तस्मादिन्द्रियदुःखेन जायते तत् सुदुःखितम्। धने सत्यपि ये दानं न प्रयच्छन्ति तृष्णया। अतिथिञ्चावमन्यन्ते कालप्राप्तं गृहाश्रमे। तेनैते वीरणैरज्वा हस्तयोश्चापि ताडिताः। प्रसारिताङ्गाः शुष्यन्तस्तिष्ठन्त्यब्दशतं नराः। हस्तपादललाटेषु कीलिता लौहशङ्कुभिः। नित्यञ्च विवृतं वक्त्रं कीलकत्रयताडितम्। कृमिभिः प्राणिभिश्चोग्रैर्लौहदण्डैश्च वायसैः। उपद्रवैर्बहुविधैर्मुखमन्तः प्रपीड्यते। जिह्वावेधनिबद्धाश्च संपीड्यन्ते भृशं पुनः। तिष्ठन्ति लम्बमानाश्च लोहभाराः सुवर्त्तुलाः। शिश्ने सवृषणे तद्वत् लोहभारद्वयं पुनः। तिष्ठते लम्बमानञ्च बाहुभ्याञ्च चतुर्गुणम्। ततः स्वमांसमुत्कृत्य तिलमात्रप्रमाणतः। खादितुं दीयते तेषां सूच्यग्रेण तु शोणितम्। यदा निर्मांसतां प्राप्ताः कालेन बहुला नराः। ततः क्षारेण दीप्तेन तच्छरीरं विलिप्यते। क्लिद्यन्ते वर्षधाराभिः क्लिश्यन्ते वै पुनः पुनः। शुष्काः सिच्यन्ति तैलेन सुतप्तेन समन्ततः। पच्यन्ति भूयो भूयोऽपि दूरस्थेन शनैः शनैः। निःशेषयातनाभिश्च पीड्यन्ते क्रमशः पुनः। भृशं बुभुक्षया पीड़ा कष्टा चातिपिपासया। अत्युष्णेनातिशीतेन पापानां स्मरणेन च। एवमाद्या महाघोरा यातनाः पापकर्म्मिणाम्। एकैकनरके ज्ञेयाः शतशोऽथ सहस्रशः। प्रत्येकं यातनाश्चित्राः सर्वेषु नरकेषु च। कष्टा वर्षशतेनापि सर्वा वक्तुं न शक्यते। इति तैर्विविधैर्घोरैः पाट्यमानाः सकर्मभिः। म्रियन्ते नैव पापिष्ठा यावत् पापस्य न क्षयः। तत्रान्या यातनाः कष्टा विविधाः पापकारिणाम्। महाघोरातिघोराश्च कल्पाग्निसदृशोपमाः। श्रुत्वैव यातनास्तूर्णं म्रियन्ते मृदुचेतसः। ततस्तेनात्र कथिताः पापा द्रक्ष्यन्ति याः स्वयम्। पुत्रमित्रकलत्रार्थं यदपुण्यं त्वया कृतम्। एकाकी दह्यसे तेन नात्र पश्यसि बान्धवान्। आत्मनैव कृतं पापं भोक्तव्यं ध्रुवमात्मना। तत् किमात्मोपघातार्थं मूढ! पापं कृतं त्वया। एवं दूतैरुपालब्धास्तान् पृच्छन्ति ततः पुनः। कियन्तं केन पापेन कालमत्रासते नराः। देवद्रव्यविनाशेन गुरुद्रोहादिकर्मभिः। क्रमात् सर्व्वेषु पच्यन्ते नरकेष्वा महीक्षयात्। महापातकिनश्चापि सर्वेषु नरकेष्विह। आचन्द्रतारकं यावत् पीड्यन्ते विविधैर्वधैः। महापातकिनः सर्वे निरयार्णवकोटिषु। चतुर्दशमन्वन्तरकल्पान्तं विविधैर्वधैः। उपपातकिनश्चापि तदर्द्धं यान्ति मानवाः। पापशेषैस्तदर्द्धञ्च कालञ्चापि तथाविधम्। तस्मात् पापं न कुर्व्वीत चञ्चले जीविते सति। पापेन हि ध्रुवं यान्ति नरकेषु नराः स्वयम्। यः करोति नरः पापं तस्यात्मा ध्रुवमप्रियः। पापस्य हि फलं दुःखं तद्भोक्तव्यमिहात्मना। कथं ते पापनिरता नरा रात्रिषु शेरते। मन्वन्तरान्तं तेषां च नरके तीव्रयातनाः। एवं क्लिष्टाः विशुद्धाश्च सावशेषेण कर्मणा। ततः क्षितिं समासाद्य पुनर्जायन्ति देहिनः। स्थावरा विविधाकारास्तृणगुल्मादिभेदतः। तत्रानुभूय दुःखानि जायन्ते कीटयोनिषु। निष्क्रान्ताः कीटयोनिभ्यस्ततो जायन्ति पक्षिणः। संक्षिप्ताः पक्षिभावेन भवन्ति तृणजातिषु। मार्गदुःखमतिक्रम्य जायन्ते पशुयोनिषु। क्रमाद्गोयोनिमासाद्य पुनर्जायन्ति मानुषाः। एवं योनिषु सर्वासु परिभ्रम्य क्रमेण तु। कालान्तरवशाद् यान्ति मानुष्यमतिदुर्लभम्। व्युत्क्रमेणापि मानुष्यं प्राप्यते पुण्यगौरवात्। विचित्रा गतयः प्रोक्ताः कर्मणां गुरुलाघवात्। मानुष्यं यः समासाद्य स्वर्गमोक्षप्रसाधकम्। द्वयोर्न साधयेदेकं स मृतस्तप्यते चिरम्। देवासुराणां सर्वेषां मानुष्यमतिदुर्लभम्। तत् संप्राप्य तथा कुर्य्यान्न गच्छेन्नरकं यथा। स्वर्गापवर्गलाभाय यदि नास्ति समुद्यमः। सर्वस्य मूलं मानुष्यं तद्यत्नादनुपालय। धर्ममूलेन मानुष्यं लब्ध्वा सर्वार्थसाधकम्। यदि लाभे न यत्नस्ते मूलं रक्षस्व यत्नतः। मानुषत्वे च विप्रत्वं यदि प्राप्नोति दुर्लभम्। न करोत्यात्मनः श्रेयः कोऽन्योऽस्मादस्त्यचेतनः। सर्वेषामेव देशानामयं देशः परः स्मृतः। इतः स्वर्गश्च मोक्षश्च यतः संप्राप्यते नरैः। देशेऽस्मिन् भारते पुण्यं प्राप्य मानुष्यसम्भवम्। यः कुर्य्यान्नात्मनः श्रेयस्तेनात्मा वञ्चितश्चिरम्। भोगभूमिः स्मृतः स्वर्गः कर्मभूमिरयम् मता। इह यत् क्रियते कर्म स्वर्गे तदुपभुञ्जते। यावत् सुस्थशरीरस्त्वं तावद्धर्मं समाचर। असुस्थोनोदितोऽ-